

Lector: *Mona Mamulea*

Coperta autorului

(pe o idee sugerată de Alan Gorst)

Procesarea copertei: *Gabriela Boboc*

Editura Bibliotheca
str. N. Radian KB 2/3
130062 Târgoviște
Telefax: 024521224
Mobil: 0765 453089
e-mail: biblioth@yahoo.com
www.bibliotheca.ro

Editor: **Mihai Stan**

© Copyright: Daniel Drăgan 2013

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DRĂGAN, DANIEL

Statuie cu lacrimă / Daniel Drgan. - Târgoviște :

Bibliotheca, 2013

ISBN 978-973-712-767-9

821.135.1-1

Daniel Drăgan

Statuie
cu lacrimă

Postfață și note:
Valeria Manta Tăicuțu
și **Virgil Borcan**

Editura Bibliotheca
Târgoviște, 2013

NOTE

1. **Agyrt** – artist cu abilități multiple în antichitatea orientală: cântăreț, poet, profet.

2. **Neumă** – semn de notație muzicală simplă sau compusă, fără portativ, folosit în Evul mediu în cântarea liturgică; parte dintr-o frază muzicală religioasă care constă în prelungirea melodiei pe ultima silabă a unui cuvânt sau care se execută fără cuvinte, prin vocalizare.

3. Pe coperta la ediția a doua (2003) a discursului mistic *Clipa de Apoi*, Mihail Diaconescu scria: „... este o poezie de mare densitate ideatică și metafizică realizată de transfigurări diafane ale realului și ca o succesiune de simboluri ale sacrului capabile să catalizeze în noi și să întrețină cele mai înalte aspirații spirituale. Poeții și teoreticienii literari care au vorbit de lirica de concepție – *Gedankenlyrik* – ar putea fi mulțumiți de modul cum Daniel Drăgan înțelege să illustreze azi înalte și severele lor exigențe estetice”.

4. La apariția volumului *Perimetru magic* – simultan cu a 75-a aniversare a nașterii scriitorului, criticul literar A.I. Brumaru scria: „Izbutirile beletristice încă în curs ale lui Daniel Drăgan, situate pe treapta de sus a literaturii române de azi (câteva fiind – o spun fără ezitare – adevărate capodopere), sunt pe cale a contura, fără rest, profilul unui impozant scriitor”.

5. La apariția în SUA a poemului *Continutul Whitman*, criticul și istoricul literar M.N. Rusu scria în *New York Magazin*: „*Continutul Whitman* reprezintă tot ce am citit mai izbutit estetic în poezia română actuală prin gravitatea sunetului și profunzimea mesajului său liric, capabil să unească, figurativ vorbind, continentele între ele în fața barbariei care asediază hotarele civilizației umane și credința în Dumnezeu”.(V.B.)

Cuprinsul**CU ARIPILE STRĂNS LIPITE DE TRUP 7**

Așteptându-l pe Bachus-Mihai 9

De senectute 26

Bal la Poarta Brandeburg 35

Balada bătrânului arbore 39

Balada muntelui trufaș 42

Strigare peste sat 47

Fantezie feroviară 49

Grădina Bunicului 51

Remember 57

Retorica pachebotului eșuat 60

O mică nebăgare de seamă 63

Zborul pescărușului 68

Spaimă discretă 69

Retorica timbrului poștal 71

La baltă 74

NOCTURNELE 77-86

GUSTUL PLOII PE BUZE 83

Retorica unui joc cu iele 89

Peisaj romantic 92

Ondine 93

În liniștea cerului 94

Flacăra mov 95

Fecioara de aur 96

Fulgul 97

Castelană 98

Nimic fără culoare 99

Statuie cu lacrimă 100

Distih 101

Nostalgii hibernale 102

Cum păstrăvii 104

Amurg împurpurat 105

Retorica bolovanului 107

Magna Mater 108

Cântul VI 141

Cântul VII 145

Cântul VIII 149

Cântul IX 150

Cântul X 155

A contempla lumea înseamnă a o zămisli 161
(Postfață de Virgil Borcan la ediția princeps)

O epopee onirică 165

(Postfață de Valeria Manta Tăicuțu)

REFERINȚE CRITICE 171

Anatol Ghermanschi 171

Mona Mamulea 172

M.N. Rusu 173

Niadi Cernica 175

Adrian Lesenciuc 176

NOTE 178

VISUL POETULUI UNIC NEUM 111

Cântul I 115

Cântul II 122

Cântul III 129

Cântul IV 133

Așteptându-l pe Bachus-Mihai

*Păi da! Trebuia să se întâmple și s-a-ntâmpat
Să moțâi privind la pendulul stricat
Care nu mai bate
De peste un veac și jumătate
Pendulul în care fac ménage à trois
O bufniță un cuc schilod și-un șarpe.
Mai vine câteodată un brotac
Întâi se ceartă și-apoi toți patru tac.*

*Suport o nedreaptă osândă
Să stau noaptea întreagă la pândă
S-aud cum scârțâie neaua sub pași*

*Cum se trânteste ușa la lift supărată
Dar să vie să vie odată mincinosul tâlharul
Care și-a ronțăit certificatul de botez
Și abecedarul
Care zice că-mi e prieten halal! și mă minte
Într-un hal fără hal.
Promite că vine să bem un pahar hai două
Că doar n-o fi bai și eu îl aștept
Pe nemernicul Bachus-Mihai.*

*Nedreaptă și ticăloasă osândă
Să stau toată noaptea la pândă
Așteptând în zadar cu ochii într-un fund
De pahar.
Poltronul și lăudărosul panglicar
Cu tichie pe cap și cu brâu de mătase
Băutor de cocârț și de vorbe frumoase
Geambaș de poeme și de cântece fără perdea
Călare pe mătură sau pe vătrai
Nedemn de crezare Bachus-Mihai.*

*Bufnița râde în ceasul șontorogului cuc
Îmi vine s-o iau și s-o duc
Unde a dus mutul iapa când a terminat țiganul
Să vândă ceapa
Să-i fac de petrecanie mama ei de jiganie!
Să-i dau sodă caustică să-i dau un hap
S-o iau de-o aripă să-i vin de hac
Vietate cobitoare și hâdă.
Ați mai pomenit cucuvaie să rătă?*

*Și cucul sărac cât cuprinde cu duhul
Încearcă s-o-ngâne dar vocea lui slabă
Se-mpiedică într-o singură și tembelă silabă.
Șarpele, numai șarpele tace naiba știe ce face
Acum se târăște tiptil ca o sfoară ca un fitil
Vrea să-ți intre-n ureche la nicovală la ciocănel
Se răsuțește se face inel apoi se-ntinde șerpuitor
Rece și inelar parcă-ar fi din metal
Parcă-ar fi un tren speriat și grăbit
Alergător către plus infinit sau fugărit de soroc
Prin Siberia spre Vladivostok.
Călare pe două șine mereu*

*Trenul trece dintr-o ureche spre alta
Prin miezul de nucă al capului meu
Trece și spintecă creierul meu
Ca o săgeată o undă un zmeu
O rază desprinsă din curcubeu.
Lasă în urmă o rană o boare
Mă tremură mă minte mă doare
Iar trenul aleargă speriat și grăbit
Către plus infinit.*

*Însoțitoarele de vagon dichisesc samovarul
Ceaiul aburește în căni de metal
Și trenul șuieră șuieră triumfal.
Sânii îngrijitoarei de vagon
Se oferă plocon mari dolofani doi vrednici bostani
Strânși în vestonul de stofă barbară
De la uniforma feroviară
Strânși până crapă stofa pleznesc țâțele
Și un bulion diavolesc irumpe și stropește în jur
Cu miez de fruct dulce zemos și impur
Semănțele suncul sar pe sus și pe jos și vagonul devine
Colorat savuros dar intervine cucul*

*Pasărea șchioapă
Plutitor într-o barcă și barca plutitoare pe apă.
Cucul vâslește vâslește de zor
Cu un ciot de aripă și un picior
Și râde-n barba lui lată ei da că e barbălată
Pasărea aceasta deșuchiată și strigă la mine că vai
În noaptea asta n-o să mai vină Bachus-Mihai.
Doar trenul acela speriat și grăbit
Aleargă spre plus infinit
Fugărit de soroc
Prin Siberia spre Vladivostok.*

*Nu se putea o mai otrăvită vestire adică
Stau și aștept o noapte întreagă ca un nebun
Blestemat să mă uit și să admir cât e de rotund
Fundul unui pahar fără fund vinul
Care nu mai prididește să vie
A rămas să se usuce în struguri în vie
Și Bachus tâmpitul mă lasă s-aștept
Este o măgărie deplină nu este drept
Că eu mereu mi-am sacrificat timpul puțin*